

SANITAT

Cal ampliar l'Hospital Verge de la Cinta o se n'ha de fer un de nou?

Volem un Hospital més gran, ben equipat i amb els millors professionals. Aquesta petició ens surt espontània després de llegir l'última nota de premsa del departament de Salut on es diu que la Regió Sanitària de les Terres de l'Ebre està desbordada per la Covid, que habilitaran espais addicionals a l'Hospital per a poder disposar de més llits (si es poden dotar de professionals), que alguns pacients hauran d'anar a les UCLs de Reus i Tarragona i que tornen a suspendre tota l'activitat ordinària.

Davant d'aquest panorama poc aflagador, la resposta és un Sí unànime, un Sí contundent, un Sí sense cap mena de dubte.

Al mateix temps ens aterra un projecte per millorar l'hospital. Els reis mags ens porten el regal més desitjat i més preuat. Ens porten alguna cosa que farà que el nostre hospital sigui més gran i capaç.

Tothom sap que som bona gent, que sempre ens hem portat bé i que no ens mereixem carbó.

Em ve a la memòria que ja vam tenir una promesa de regal, entre els anys 2008/2011. En aquest període jo feia de director gerent de l'ICS a les Terres de l'Ebre i es va fer l'avantprojecte d'un nou hospital a Tortosa.

D'això ja fa més de nou anys. Déu meu com passa el temps i vola tant que s'ho emporta tot...

Aquest nou projecte ens arriba, ara, nou de trinca i en una època interessant des de totes les perspectives. Em sembla atractiu i m'agrada, perquè és una remodelació que aprofita la privilegiada ubicació de l'hospital i els espais que funcionen i també en fa de nous. Augmenta el nombre de places d'aparcament i torna a posar damunt

la taula el tema de facilitar, mitjançant ascensors, l'accés a l'Hospital per la gent que hi va a peu des de Tortosa.

Tan bon punt surt la notícia als mitjans, de la reforma de l'hospital, respon la Federació del PSC a l'Ebre posant en dubte la nova proposta del Departament de Salut titllant-la de "pedaç" i no de solució als actuals problemes com són la capacitat assistencial, els accessos al centre i la manca de places d'aparcament. També critica que el Govern de la Generalitat faci aquest anunci en plena crisi sanitària i a pocs mesos de les eleccions al Parlament de Catalunya fent servir l'expressió "una vegada més el Govern i el Departament de Salut s'han posat en mode eleccions".

Recordeu algun govern que no es posi en mode eleccions quan li arriba?

Jo no!

La federació del PSC fa unes consideracions que són oportunes, però jo crec que la pregunta que cal fer-se és: per a què volem un Hospital?

Voldria fer unes consideracions prèvies que ens poden ajudar a reflexionar sobre com encarar el futur de la salut a casa nostra.

Sempre i especialment ara, la vida és plena de dificultats i incerteses i per tant ens cal ser reflexius a l'hora de prendre decisions, situant bé els problemes a resoldre, la seva prioritat i viabilitat.

Tots hem après que esperança de vida i millor sistema sanitari no és el mateix i que la pandèmia "ens ha posat a puetó", com diríem a casa nostra.

Ara ens cal una mirada diferent, més acurada, centrant els objectius importants i separant el gra de la palla.

La salut és de ben segur, el nostre

primer desig, el més fàcil de formular, però està afectat per diferents factors en els quals sovint no hi pensem. Quan parlem de salut l'associem als hospitals, però hem de saber que els hospitals només tenen un pes d'un 15% en la nostra salut, cosa que és una proporció realment molt minsa en relació amb el 85% restant, constituït per d'altres factors com són la qualitat de l'aigua que bevem, de l'aire que respirem, dels aliments que mengem, de l'accés a la feina, a l'habitatge digne... Voldria afegir-hi i remarcar un factor molt important per a la nostra salut individual i col·lectiva, que sovint no tenim present, i és l'educació.

Els economistes Rosa Urbanos, Vicente Ortún i d'altres, molt centrats en la recerca de l'economia i salut acaben de publicar un article assenyalant la importància de l'educació en la salut individual i col·lectiva.

Ens presenten dades que indiquen com els déficits en la educació impacten i no poc, en la salut de les poblacions, que Espanya no té un bon nivell d'educació, que ha de ser millorat amb urgència. Una major educació es correlaciona amb major inversió en la pròpia salut i amb millor autogestió d'aquesta, la qual cosa fa augmentar l'esperança de vida i l'equitat en tots els aspectes vitals.

En resum si mirem el problema salut en el seu conjunt i els factors que la determinen està clar que la resposta al títol de l'article no és tan fàcil.

Què hauríem de respondre? Què diria jo?

En relació amb aquesta pregunta la comunitat europea apunta la solució i ens proposa que la planificació i la presa de decisions s'ha de fer "in situ" i l'han de fer els col·lectius que tenen

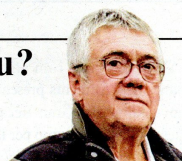
les capacitats i els interessos per fer-ho bé.

La seva proposta i recomanació és clara: cal fer-ho de forma transparent en el si de col·lectius entre 800.000 i 1.300.000 habitants amb volum de PIB adequat i que tinguin com a mínim una universitat. A aquest lloc li diu NUT2

Tarragona, província, és el segon PIB de Catalunya, amb més de 800.000 hab, produeix el 70% de l'energia catalana, el 7% de l'espanyola, té el 20% del turisme català i una universitat jove, ben situada en els rànquings mundials. Si tenim totes les condicions que aconsella la UE per ser un NUT2 i així com el nostre govern reclama al govern central transparència amb les balances fiscals i capacitat per a prendre decisions, no hauríem de rebre el mateix tractament?

Cal que ens organitzem per prendre nosaltres les decisions i hauríem de reclamar:

-Equitat i transparència en els criteris de finançament dels diferents territo-

Roger Pla
metge i cirurgià

ris de Catalunya.

-Equitat en els números de llits hospitalaris.

-Quin ha de ser el paper resolutiu de l'atenció primària.

-Quina cartera de serveis hauria de tenir cadascun dels nostres hospitals.

-Quins són els criteris per decidir quins malalts han de sortir de la regió per rebre tractament.

-Qui pren les decisions sanitàries a casa nostra i amb quins criteris.

- Saber si hem de plantejar-nos la planificació sanitària aïlladament o millor fer-ho conjuntament amb Camp de Tarragona i la resta de Catalunya.

Resumint, reclamem la capacitat per prendre les decisions sobre el nostre sistema sanitari en un marc democràtic de transparència i rendiment de comptes i volem gaudir de les mateixes oportunitats que tothom.

EL DIBUIX DE LA SETMANA per Jokin Moya

